

символ на грешката и на пръжните си възможности да се изживява си, на дъщеря си и т. н.. Каква наука има във пръживяванията? Въ пръживяванията има нещо непостоянно. То има смисъл само тогава, когато от него остават опитности за душата. Ако пръживаш нещо и не придобиеш никаква опитност, това пръживяване нещо смисъл.

Некои хора казватъ: „Тази фаза на живота тръбва да се пръживе!“ Коя фаза? — Дъчинската. — Защо? — Защото дъщеря не знае какво тръбва да прави. — Ами възрастните знаятъ ли, какво тръбва да правятъ? Напротивъ, човекъ сега, именно, тръбва да започне съ дъчинското състояние въ себе си; да биде тъй чистосърден, тъй любещъ, като дъщеря; същевръменно тъй разуменъ и интелигентенъ, като възрастните. Казано е: „Бжди дъте по сърце, мжжъ по умъ!“ Злото въ живота седи, именно, тамъ, че хората оставява пръждевръменно въ своите идеи, а оставянето всекога води къмъ изгубване смисъла на нещата. Некои казватъ: „Неискаме да се занимаваме съ тези работи, искаме да си починемъ, да дойдемъ до състояние на упокоение“. Въ Писанието се казва: „И прибра се Аврамъ при отците си и си почина“.

Какво означава думата „почивка“? Въ Писанието думата „почивка“, почина си Аврамъ, подразбира благоприятните условия на живота, висшия святъ, дъто душите отиватъ да изучаватъ живота въ неговия дълбокъ смисълъ. Въ Евангелието на Лука, глава 16 се разправя за единъ богатъ човекъ и за другъ сиромахъ, на име Лазаръ. „И умре сиромахътъ, и занесоха го ангелите на лоното Аврамово“ — при благоприятните условия на живота; „умре и богатиятъ и погребанъ бъ. И занесоха го въ ада“, при лошите условия на живота. Тези два свети съдалечъ единъ отъ другъ, но жителите имъ иматъ радио, съ помощта на което се съобщаватъ. Тъ съна разстояние единъ отъ други съ хиляди километри, но се виждатъ и се разговарятъ „Богатиятъ, като бъше изложенъ на големи мъки